

Թեանց յիշատակը իրենց բանականութեան և ձեռք բերուած հաշտութիւնը վեհափառ Նաբոլէոն Գ. կայսեր պաշտպանութեամբը, ատենակալք միաբան հաւանութեամբ որոշեցին որ յիշատակի սին մը կանգնուի վերջին պատերազմները և անկէ առաջ եկած խաղաղութիւնը միտք ձգելու:

Փարիզու ճարտարութեանց պալատը մեծ հանդէս մը եղաւ, և 1856 տարուան երկրագործութեան ընդհանուր հանդիսարանը ամեն կողմերէն բերուած անասուններ, բոյսեր ու մշակութեան գործիքներ ի տես հասարակաց բերդները վարձատրեցան:

—Սօսիւ Վրէմիթըն անգղիացւոյ գեսպանին խնորա դառնալը կը հաստատեն. մօսիւ Տորլըս Վրացեալ տէրութեանց խնորայի գեսպանը ի պաշտօնէն ծանոյց լորտ՝ Վրացեանին և միանգամայն խաղաղութեան և բարեկամութեան յայտարարական գիր մը տուաւ, որ ընդհանրապէս ասանկ զիպուածի մը մէջ սովորաբար գործածական չէ: Ինչո՞ւնք նաև որ ինքը հաստատուած է անասանի իշխանութեամբ խնորա կենալ խօսակցելու և կանոնաւոր պայմանաւ ճշդիւ վերջացնելու ամերիգացւոյ և անգղիացւոյ մէջ եղած վէճը, նաև եթէ դէպքը պահանջէ, ուրիշ տէրութիւն մըն ալ միջնորդ կարգել աս բանիս, առանց նորէն Ուաշինկթըն գրելու: Եւ բանս չերևար թէ Նիգղոյ դահլճին հաճոյական պիտի ըլլայ: Թէ որ Սոլիկի-Սոլի և թայիլ լրագրաց ըստանկերուն նայինք, մօսիւ Տորլըս գեսպանին հետ պիտի վարուին ինչպէս որ ամերիկացիք վարուեցան Ս. Վրէմիթընին հետ, և գծաւորութիւն կատարեալ պիտի ըլլայ և փոխադարձ: Թայիլ հետեւեալ կերպով կրնասէր այս վէճին վրայ.

«Նիգղոյ կառավարութեանը կը վերաբերի իր պատգամաւորին անմեղութեանը կամ յանցաւորութեանը վրայով վճռելու: Թէ որ մօսիւ Վրէմիթըն անմեղ է, բնաւ ակնածու թիւն մը չկրնար հպատակել մեզ նախատանացը որ անոր ըլլալով մեզի եղաւ, ու պահէլ օգոստոսի առթիւ Թագուհւոյն արքունիքը Վրացեալ տէրութեան փոխանորդը, որ մինչև այն կէտը մոռցաւ օտարական պաշտօնատարի մը արժանաւոր եղած պատիւը: Արիւշ կողմանէ թէ որ Վրացեայի կառավարութիւնը յաջողի ապացուցանել թէ մօսիւ Վրէմիթըն յանցաւոր է, կարծեմք թէ բնաւ անհիմն հպարտութիւն մը չարգելէր մեզ ծանոնալ ինչ որ իրաւացի է իրեն դուրս հանուելուն մէջը»:

Սոլիկի-Սոլի լրագրոյն նայելով՝ Ս. Վրէմիթընը կը պարզէ:

ցայ, և անոր խոստացայ իմ պաշտպանութիւնս իւր օգոստոսի առթիւն, որնոր նոյն ժամանակը պատերազմի զբաղած էր Օրխանին դէմ: Եւ քանի Վրացեալ իմ ամեն ըստանկերուն անսաց, որ էրիկը մահուան վտանգէն ազատէ: Խոստանալըս կատարեցի, և ինձմով Պէլլամօնտ յաղթեց, և թէքսերիոնի պաշտպանութիւնը չկրցաւ արգիլել որ պատերազմին մէջ Օրխան չմեռնի: Եւ բոր այս չար իշխանը իւր կեանքէն զբաւեցաւ, խոստատանի մեծերը հօրգ հրեշտակ խաւրեցին որ իրենց վրայ ալ թագաւոր ըլլայ, այսպէս Պէլլամօնտ առաքելութեամբը երկու ազգաց թագաւոր եղաւ: Բիւ մը վերջը դուռն ծնար, և ինձի հրամայուածը կատարելու համար զքեզ պաշտպանութեանս տակ առի, և բերի այս պալատիս մէջ, և իմ հրամանիս տակ գտնուող յաւերժ ոգիներուն յանձնեցի զքեզ: Եւ ինչո՞ւնք ըլլաս որ՝ որչափ դասերդ աղէկ սորվիս, այնչափ երջանկութիւնդ մեծ պիտի ըլլայ, և պիտի սպասես համբարութե ծնողքդ տեսնելու օրուան: Բայց չըլլայ որ ոտքդ այս կողմէն դուրս հանես վասնզի եթէ այս տեղէն երթաս, ալ չեմ կրնար զքեզ պաշտպանել, և դուռն թէքսերիոնին ձեռքը կիսնաս, որ անշուշտ անդադար փնտնեք պիտի հաւցընէ քեզի, ըստորում ես աղէկ կը ծաննամ անոր չար բնութիւնը: Եւ անմեղ բան քեզի իմացուցի, և աղէկ գիտցի որ աղէկ վարք ունենալը գծաւոր բան չէ, որնոր միայն վարժապետներու տուած դասերը աղէկ սովորէին: Եւ անոնց հրամայածները կատարելէն կախեալ է»:

Վրացեայի խնորայի այս խօսքերը ըսելէն ետքը, պղծ իշխանը կառավարին ձեռքը տուաւ, և անոր բերնէն կրկին խօսք առաւ թէ իր խրատ

Թընին յանցանք մը չունենալը պիտի վճռէ Վրէմիթընը:

Նիգղոյ ամայ սկիզբը՝ հասարակաց խորհրդաւորին մէջ, լորտ Վրացեայի Վրացեայի վերջին լուրերը, թէ մօսիւ Վրէմիթըն նախագահը կը ծանուցանէ որ դուռն է Նիգղոյ մեկ նութիւններէն նոր զօրածոյով վրայով, բայց ոչ մօսիւ Վրէմիթընին և ոչ ուրիշ անգղիական հիւպատոսաց վարմունքէն: Իսկ կենդանական Վրացեայի համար, մօսիւ Վրէմիթըն կրփափագի որ կարգի դուռն վէճը, և բնաւ չմերժեր իրաւարարութիւնը (առաջիկա մաս) ու զղակի հաղորդակցելով անգղիական կառավարութեանը հետ, անշուշտ այս կարգաւորութիւնն է, որուն համար լրագրը իշխանութիւն տուած են մօսիւ Տորլըս գեսպանին:

—Օգոստոսի Թագուհին և բարձրապատիւ Վրացեայի իշխանը բարեհաճեցան իրենց վշտակցութիւնը յայտնել Վրացեայի ջրերուն յորդուութեան վնասուած եղիկի անձանց իրենց առատածուր վեհանախան նպատակով խնորայի քաղաքապետին խրկելու որ նոյն երկրի խղճալեաց հաւցընէ 1000 լիւրա սթէնլին. նմանապէս 500 լիւրա սթէնլին Սոլիկի-Սոլի ըստած տեղը պատրաստուեցաւ որ նոյն գումարին հետ միանայ ի նպատակ փնտնելու:

Ի իմբուրի գլխաւոր վաճառատանց խնդրելով, ըստ օրինակի խնորայի քաղաքապետին, մօսիւ Սոլիկի-Սոլի կառավարիչը հրապարակական ժողով մը ըրաւ բոլոր բնակչոյց, Վրացեայի ջրոց յորդուութենէ զոհեցող նպատակ համար գրուեցաւ: Վրացեայ յոժարամիտ գրուեցան այս մարդասիրական գործոյն:

—Վարձարարութիւն Նաբոլէոն իշխանը Նիգղոյ հասած է, որուն Նիգղոյի մէջ ամառանոց մը արդէն պատրաստուած էր. բարձրա, իշխանը մեծ գործարանները տաքէ անցնելէն ետեւ Նիգղոյ պուրկի պիտի երթայ Նիգղոյ մարդաբարձրը:

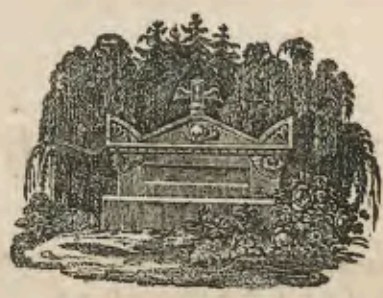
—Արիւշ Վրացեայի բժիշկը, որուն համար երկար քննութիւններով եղած դատաստանները հաստատեցին թէ հիւանդացած մարդիկ բժշկելու տեղ թուրքի միւս ցուցեր է՝ ի մահ գատապարտութեամբ ամայս 14ին Սոլիկի-Սոլի քաղաքը 50,000 հոգւոյ ներկայութեամբ կախաղան հանուեցաւ: Թէպէտեւ զինքը արդարացնելու և կամ գոնէ վճռելու գործադրութիւնն ու շարունակութեամբ շատերը աղերսագիրներ տուին՝ բայց մտիկ չեղան: Իսկ ինք մինչև վերջին վայրկեանը միշտ կուրանար թէ մեկը թուեաւորած ըլլայ,

ները կը պահէ:

Վրէ մը ժամանակ շատ աղէկ գնաց Պրիւսիան, հանձարեղ յաւերժ ոգիներէն յորդորուած՝ ալ մեն տեսակ գիտութեան մէջ մեծ յառաջագիւծութիւն ըրաւ, և որչափ որ տարիքը կաւելնար հասակն ալ կը ծննար, և շատ գեղեցիկ իշխան մը եղաւ աղիւսական երեսով և բարձր հասակաւ, և թէպէտեւ կաճէր և ուսեալ կը ըլլար. բայց իր կիրքերն ալ աւելի երեւան կը ըլլին, և իր ուսուցիչներուն բարի խրատուցը և դաստիարակութեանը դէմ՝ հպարտ, բարկացող և անկողի էր, և իւր խելքն ալ շատ կը հաւանէր, նմանապէս կարծեց թէ իւր ուսուցիչներէն մէկէն աւելի գիտուն է, և համարձակեցաւ ալ մէկ քանի բանի վրայ երկբայութիւն ցուցնելու, ոչ սորվելու համար, այլ ցուցնելու թէ իւր հանձարը խորունկ է: Եւ ինչո՞ւնք զոր կուտային զանիկա քաջալերելու մտքը՝ իրեն արժանաւորութեանը քիչ կը համարէր: Ի վերայ այս ամենայնի իւր ուսուցիչները աշխարհիս մէջ ամենէն գիտունն էին, և շատ խրատներ կուտային իրենց աշակերտին օրինակներով հանդերձ, բայց երիտասարդ իշխանին կիրքերը զանիկա անոնց ըսածէն դուրս հանել կուտար, և բարեբարութիւն ակնածեալ անոնց դասերը կընդունէր:

Եւ յէպքերը պատահելու ատեն իւր ծնողացը քով երթալու ժամանակը կը մօտենար, որուն անհամբերութեամբ կը սպասէր, ոչ իրեն ծնողացը հետ երջանկութիւն վարելու մտքը, այլ որպէսզի հոն իր գիտութիւններուն համար ամենէն գովութիւն լի և փառաւորութիւն և զարմացնէ գանձը: Եւ յաջորդաբար շատ ծաղրելի

և զարմանալի պատգարիներ թեամբ մը ամենէն ինչ ալ լայնութիւն մը չէր ցուցնէր:

Վայս 11ին երկու շաբթի առաւօտուն մեծաշուք Փափագեան մահտեւի Նախիկ Վիրան առ լստուած փոխեցաւ ի Սիլվադիւղն Կոստանդնուպօլսոյ ի հասակի 85 ամաց: Հանգուցեալ վսեմափայլ Վիրան՝ Կոստանդնուպօլսոյ հայկազուն մեծահամբաւ և մեծահարուստ սեղանաւորներէն մէկն էր և իւր պարկեշտ, հաստատաւորութեամբ մեծ համարում ստացած էր թէ Վարձարար Վրան առջև և թէ մերազնեւ երեւելոց և ժողովրդոց առջև:

Հասարակաց կրթութեանը վրայ ազդասիրական ոգւով խնամք կը տանէր միշտ և Սիլվադիւղն մէջ աղջկանց համար իւր արդեամբը յատուկ դպրատուն մը հաստատած էր ուր նորահաս աղքատ աղջկանք ձրիապէս կը սովորէին կարգաւ գրել և զանազան տեսակ աղիւկ ործութիւն շարք արհոյ, միթիթարիչ աղքատաց, խնամակա կարօտելոց, բարեկամ իմաստուն և ջերմեւան քրիստոնեայ, ահա այսպիսի գովելի առաքինութիւններով զարգարեալ երեւելի անձ մըն է յիշեալ վսեմափայլ Վիրան. որուն մահուան վրայ իրաւամբ կը յաւիտ և կը զգայ Հայոց ազգը:

Հանգուցելոյն յուղարկուելու թիւնը խոստատութեամբ աղագային երեւելի անձանց և բարեհայր ժողովրդեան հոգեւոր մեծ հանգիստ և բաղնիք ի կեղեցականօք կատարեցաւ, և թաղեցաւ ի գերեզմանատունն Սիլվադիւղն: Կերպարան սրբազան Սատթէոս նախորդ Պատրիարքը այս սգակալ առթիւ համաօտ և աղու տունախօսութիւն մը ըրաւ առաջ եկեղեցին հանգուցելոյն դադարելու վրայ, և վախճանեալ վսեմափայլ Վիրային առաքինութիւնները մի առ մի թուելով անոնց փրկուելու աղիւկը և աշխարհային փառաց ունայնութիւն յառաջ բերուաւ: Ի սէր և ի միաբանութիւն յորդով զժողովուրդը, ուսկից յառաջ կուգան ամեն առաքինութիւնները:

Եւ վսեմի չէր մտածէր թէ ինչ էր ստացած գիտութիւն. չկրնար ըլլալ որ ուրիշ մարդ մըրեն պէս աղէկ կրթուի, և իրեն չափ գիտնալ և կամ գուցէ անորմէ ալ աւելի գիտուն ըլլալ:

Իւր ամենէն սիրելի զուարճութիւններէն մէկն էր որոնք, և գրեթէ ամեն օր անտուր կը երթաւ և հոն տեղի անասունները մեղցընելով կը զուստնար: Եւ անոնց անգամները իւր կառավարի, և պաշտպանը անոր հետ կընկերանային, բայց շուտով զգուշացան անորմէ, երբ տեսան որ իրեն գեղեցիկ խրատներուն դէմ, Պրիւսիան մեծաբանութիւն ստացեր է: Եւ անորմէ ոգիները անո օրինակներ տուին այն գէշ ընթացքը. բայց երբէք անոր առջևը հրաշք չէին գործէր, բարեբարութեան հրամանին համաձայն, բարկ վհուկը ուղեց անձամբ ինքը ուղղել զանի, և որովհետեւ երիտասարդ օրին մէկը թագաւոր ըլլալու սահմանուած էր, և կը պարտաւորէր իւր ուստի որոշեց որ խոստութիւն բանեցընէ անոր, և գլուխը դժբաղգութիւն բերելով ուղղէ: Ուստի անոր իմացուց միայն որ իւր անձին վրայ զգուշանայ. և հեռանայ այն բաներէն որոնք կրնային վնասել խոտորցնելու, վասնզի իրեն թշնամի ունէր թէքսերիոնի պէս գիւթը, որն որ առ իմ կընկտուէր իրեն փնտնելու, և անոր իմացուց թէ միմիայն այն զարհուրելի թշնամի որդալթներէն աղատելու միջոցը հպարտութեան և անպարծութեան փոխել է:

Իշխանը ձանձրացաւ այս խրատները ըսելէն և կարծեց թէ անիկա զինքը նուազատուրէն կուղիւր, և նախատինք սեպեց իրեն պէս իշխանի մը որ օր մը թագաւոր պիտի ըլլայ, վստիմայ անոր:

— Հետեւեալ նամակը Հայկական կողմէն մեզ
մեր յարգոյ և պատուական բարեկամը :

Գերայարգ հրատարակիչ Արշալոյս Արարիկեան
անդրանիկ լրագրոյ :

Ի Բերկա, 11 Յունիս 1896 :

Տոնեւ վեց տարիէ ի վեր ձեռնարկուած թիւ
փառաւոր տիրութեանը պատկանած ազգայնական
լրագրոյ հովանաւորութիւնը բոլոր հայազգի
լրագրոյ վրայ ընկած հարկ ճանձնաւորս պատշաճ
կը համարեմ, և կը կարծեմ որ չեմ սխալիր, ներկայ
գրութիւնս առ ձեզ ուղղել և խնդրել որ բա-
րեհաճիք լրագրոյ միջոցաւ հրատարակելու :
որով մեր նախատեսութեանը չորհրդ և լիազոր
Բնականաբան Նորափետուր լրագրին ալ բարե-
կամութիւն մի ըրած պիտի ըլլաք :

Գոհութիւն Արտուր օսմանեան մեծագոր-
տեւութեան և զական շնորհիւ սիրելի ազգիս
ընդհանուրին մէկ հատիկ աշխատանքը ազգիս
մայրենի լեզուն մշակելը շարունակել, և զը-
բաղդութեամբ մուշտուած տեղերը նորէն սեր-
մանել : և ասիկա ալ պարտաւոր հաստատու-
թեամբ և լրագրոյ յաճախութեամբ ըլլալը
ճանաչողով հոգ տարուել է և պիտի շարուն-
ակուի այս փոյթը եռանդեղնաւ ժամանակիս
մէջ : Հայագիր ու հագագրոյ բարբառով և
լրագրոյ տարեկան գրեմն շատ տարբեր գեղով
այս ընծայուած լիազոր Բնականաբան լրագրոյն
արժանապատիւ խմբագրին աշխատանքը ազգին
և իւր քսակին ինչ շահ ունենալը չկրնալ իմա-
նալովս պատճառ կը բերէի տաճկական գրական-
ութեանը մէջ աւելի հմուտութիւն ունենալուն
վրայ մշտնջենալով, նոյնը տնօրինել է և լրա-
գիրը ընդունուելու համար ալ աճանկել ըրեր
է կարծեցի, իսկ նուազ յիշեալ լրագրոյն 62
թիւը ձեռքս հասնելով ընթերցայ, ու ինքիս
վերաբերեալ անտոյգ յօդուածի մը հանդիպե-
լով զարմացայ, և անտարակոյս իմացայ վերո-
յիշեալ կարծիքներուս մէջ սխալած ըլլալս :
այսու ազգաւ նախադիմաւ յօդուածը իմա-
պէս նշանակելիս զինի, օսմանեան լեզուն մէջ
ունեցած հմուտութիւնը այն յօդուածին շարա-
գրութիւնէն իմացուիլ յիշեալ լեզուն մէջ
մեզմէ աւելի հմուտութիւն ունեցող յարգի ըն-
թերցողաց թողով, մենք միմիայն տուած լու-
րերուն բոլորովն անտեղի և անվայել ըլլալուն
վրայ կը խօսինք :

Կառաւարկ հրատարակածին բուն օրինակը,
թիւ 62 մայիսի 26 :

«Ս» թիւ 19 Թարիսիկէ Հայկական կողմէն

մէ : Այս բաները մտածելու ատեն կրցածին
չափ բարեբարութեանը ներկայութեան կրկնա-
յէր, և բոլոր օրը անտառին մէջ կանցունել, իր
հայրտութեանը և անկարգութեանը համար
խրատ կամ յանգիմանութիւն չտեսնուած :

Այս մահկանացուն իւր գէշ յատկութիւն-
ները երթալով կը շարունակէր, անապարձութիւնը
երթալով կը փնտրէր, այնպէս որ ինքզինքը կը
տոտուած և կամ գտնէ ամեն մարդկան վրայ
տէր և ինքնա կարծեց : Այսինքն հետեւ իւր ու-
սուցիչները ուրիշ բանի տեղ չէր դնէր, բայց ե-
թէ ծառայ ըլլալու տոգորուած, բարձրամտութե-
աննոյն տուած գտները մտիկ կընէր և անոնց
բարեբարութեան համար ձայն չհանելը կը կարծէր
որ իրմէն փախաւորն համար է : Բարեբարութեան
տեսնելով անոր գէշ բնութիւնը, անորութեամբ
միտքը բերաւ թէ որչափ շարժողութիւն կընային
զանիկա գրգռել իրեն և իւր հպատակներուն
գէտ : Նոր շատ յորդորանք ըրաւ և զանի յան-
գիմանեց : Հարտու և ինքնահաւան ըլլալուն
«Որդեան, ըստ անոր, արդէն շատ առ իմներ
ունեցեր ես ինքզինքդ ճանչնալու, և աղէկ
զիտես որ դուն քեզմէն բան մը չես, աշխատե-
սե՛ք և պատուէ զՆոսրու, հարտութիւնը
այնպէս անտ մըն է որ արհամարհել կուտայ ա-
մեն բան, բայց ինքն ալ կատուի ամենէն : ու-
րեմն ուղղէ այս պակասութիւնդ, և թէ ո՛ր կը
բտեանդ պատճառ պիտի ըլլաս» :

Այս խրատիս վրայ Պրիլեան զգոյշ կեցաւ իր
սիրտէն, բայց նորէն մտքին մէջ զբաւ գիտա-
ւոր ըլլալուն սին գաղափարը, և առաւել ևս
սկսաւ պարծենալ ինքնիրեն, և ինքզինքը զա-

«Երբ ետ գրէի, աստուծոյ խաղի փոշի հաղ-
«ընթերցիս պէ՛ղ և աթիկ խաղի թիւք իմ քիտմիտի-
«իւն օրաւորաւ իհարկէն էնիսի ուղղութեամբ
«լուքար էտէն արտա պիտի իրէ ստիւրելի
«տեքտէսթ կը իրիթթ օրընարաք, հաթթա մուաթ
«խաթէն իւրուկիւրտէն եղմա օրիշ օրն պիթ
«քէվրան տաթի պուլուսուր քի էշեա վէ մա
«Թաշարընը ինթիւրտաթ վէ սահիպիէն վէրիւ
«միշ. քէվրիք վաթի մաշարիւն Մէհմէտ
«պէ իրէ ուրում քաթի Միշ պէյ նամաթիւրի
«Թաթարըքարը, ստիւրելի ետգրիւն պաթի
«նիլամ ստիւրելի ետընըր մէքարու թուլընիւ
«ըն թու թուլըն» :

Չեմք գիտեր մեր յարգի խմբագիրը ուսկից
սուած է միշտընթերցուն աստիւթը աճականը
տրիլըն, և ինքիս կուտակելն անուր խաղի
փաշա ըլլալն, թէ որ սխալ միմիայն անուանը
վրայ ըլլաք, հարկաւ ներքի էր (ինչպէս որ Մէհ-
մէտը հաւաքիս պատուական լրագիրն ալ սխալը
էր, և յետոյ սխալը ճանչցէր) : Բայց մեր
յարգի ինչ աստիւթը ըսելով միմիայն կիմացը
նէ : որ բնաւ երբեք ինքիս կուտակելութիւնը
միմիայն յանձնուած չէ : Կարծեմ ինքն ալ
տակաւին աստիւթը ըստած տաճկաց օրացոյցը
տեսած չէ, արդեօք (իւրուկիւրտէն) Թաթարաւ
կաննեթէն յափշտակուած կարաւորն ո՛րն է,
ուրիշ կուգար և ուր կըրթար, և երբ ուրտը
յափշտակուեցաւ : որ ինքիսի մէջ բնաւ չի
լուեցաւ : Կաննուոր զօրք ինքիսի ներք
զուրս իրիւրէր է : Կաղաք մը ընդարձակ տեղե-
կութիւն տայ, բտտորում ուրում քաթի Մէհմէտ
մէտ և Միշ պէյերը մեր կուտակալ բարձրա-
պատիւ Մէհմէտը Համաթի փոշոյին գտիլի և
խոշեմ ընթացով ձեռք բերուեցան, և ոչ
թէ զինու գորութեամբ, և այն լուրով կաղա-
ք մը արժանապատիւ Բարձրեանին (որ մահան-
ուամբ համանուն է մը) : Թող ըլլայ որ լրա-
գրոյ տարեկանը Թեթեալին է, մէջ պարտ-
նակուելը լուրերը և որ առաւել է թղթա-
կիցները Թանկալին ըլլալուն հոգ թող ունենայ
ապա թէ ոչ հարկաւ իւր բաժնորդները պի-
տոր յիշեն առակը թէ «աման մին ջուրը լաւ
ջրար» :

Սին ի բաժնորդացը :

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, 21 ՅՈՒՆԻՍԻ

Իմաց 16ին շաբաթ առաւել բարձրապատիւ
Մէհմէտը Պարթոս խաղի փաշան, որ երկու շաբթի
Թրեքտէն եղած էր, իր ուղեկիցներով լոյս
ընկերութեան շողենաւով մայրաքաղաքս հասաւ

Թայի ամենէն մեծ իշխան ու հօրը Թաթիս տը-
ժանաւոր կարծեց, և մեծ ինքնահաւան ու խիստ
հպարտ եղաւ : Բարեբարութեան ուղեց մէյմալ
խրատը զանի : (որ մը Պրիլեան պարտեղը ե-
լաւ պտրտելու, իւր մեծամտութեամբ ուսու-
ցիչները իրեն գէտ բարկացնելն ետքը հոն 20
տարու եղած ատենը ընդունելու պատիւները
միտքը կը բերէր, և շատ մտածանց մէջ ըն-
կողմէն էր իւր վիճակին համար զոր գերութի-
կը կոչէր, և միջոց մը կը փնտրէր այն պարտեղէն
և կողմէն ելելու և փախչելու, միևնոյն ատենը
բարեբարութեան տեսաւ որ գէտ ի իրեն կողմը
կուգար, ծանրութեամբ բայց ոչ խառութե-
զանիկա բարեկեց և Պրիլեան իշխան, ըստ անոր
կըտեսնեմ որ կորուստդ ու գեղով այս կողմէն
փախչել կուգես, կընայի ես զօրութիւնս բանե-
ցնելով զքեզ թշուառութեան մէջ ձգել, որ
քու կամքիդ հետեւելու պատիւը գտնես, բայց
խտուած չընէ որ քեզ այսպիսի փտեղներու
մէջ ձգեմ : Բայց յիշաւի կըտես շատ չարիքներ
գլուխդ պիտի գան, որմէ կարողութիւն չկրնար
ազատել զքեզ : Կուգեմ անգամ մըն ալ միտք
բերել թէ քեզ ինքնը որ է իմ և քու թշուառութե-
լիցէ մտածէ այս բանիս վրայ, մէկ անգամ որ
այս կողմէն դուրս ելես զքեզ միայն տկար զո-
րութեամբ մը կընամ պաշտպանել, և դուն շար-
թէ քեզ ինքնին իշխանութեան տակ պիտի նե-
ղուիս շատ : Սնաւ բարով, սիրելի Պրիլեան,
հայրդ մայրդ ալ մտածէ և ճշմարիտ կըտես 20
տարիէն յառաջ պիտի չկրնաս տեսնել զանոնք,
բայց պիտի կարենան նայինք անոնց արժանի
զաւակ մը ըլլալու, պիտի կարենան թէ քեզ ինք-

և անմիջապէս Տօլմա Պաշէնի կոյսերանս պա-
րտը գնաց իր անձնական խրատին, յարգանքը
մատուցանելու վեհափառ կայսեր Սուլթանին,
որ մարդապետութեամբ և թրով ընդունեց :

Այս բարձրապատիւ Մէհմէտը Պարթոսը իր
Պարթոսի գեղի ծովեղերեայ ամարանոցը գնաց, և
նոյն օրը Բարձրագոյն իրան բոլոր պաշտօնա-
տեարց և պաշտօնեից այցելութիւնը ընդունեց :
Հետեւեալ օրն ալ մայրաքաղաքս գտնուող օտար
տեքութեանց գեղանիները փութացան անոր
յաջող գարուստը շնորհաւորելու :

Արտանդուպոլոյ Պարթոսին լրագիրը կը
ծանուցանէ ևս, որ բարձրապատիւ Մէհմէտը
պարթոսը Թրեքտ հասնելուն Մէհմէտի ըստած
պանդուր իջաւ, ուր արդէն հասած էր Մէհմէ-
քէն նոյն օրը վեհափառ Օթման Թաթարը :
Բարձրապատիւ փաշան վեհափառ Թաթարին
այցելու թիւն ըրաւ, որ շատ պատուով ընդուն-
եց զան և ճաշի հրաւիրեց :

Բարդանեթն կը գրեն որ այս քաղաքի և
Կաղարայի հիւանդանոցները ուր գաղղիացիք
և անգղիացիք կը բնակէին, նոյն տեղերու քաղա-
քական տեսուչներուն յանձնեցին :

Պրիլեան կը գրեն որ Ռուսաց կառավարու-
թիւնը խաղաղութեամբ արգիլած է օտարականաց,
անոնցմէ դատ որ նոյն երկիրը ծնած են կամ հա-
տարակորէն հոն կը բնակին, ուստի իր օրը
և նոյն կողմերը եղած հիւանդութեան համար :

Արտանդուպոլոյ Թիւնը հրաման ը-
րաւ Պարթոսին վեհափառ Թեթեալ նաւ մը գնայ առնուի :
Փարիզու գեղանաւորութիւնը գաշնադրութեանը
որոշած չափով և մեծութեամբ, Սուլթանի
և զերբը բանելու համար, որնոր ուրիշ հինգ
նաւերու ալ օրինակ պիտի ըլլայ որ Արտանդուպո-
լոյ պիտի շինուին :

Իրիւր օսմանեան Փռեկաթներ 40-45 թիւն
գանձութեամբ, արդէն Սուլթան հաստի էն իրենց
պէտք եղած մեքենաները առնելու, մօտերու ու-
րիշ մըն ալ պիտի երթայ նոյն նպատակաւ :

Նաւարանին մէջ նորոգելու և ամեն պա-
շտները պատրաստելու վրայն Թուրքիոյ Փռե-
կաթ մը և երեք շողենաւներ, որոնք շուտով
ճամբայ պիտի ելնէ Թուրքիոյ նահանգէն եկող
զօրքերը իրենց հայրենիքը տանելու :

Պարթոսին պաշտօնատեղը որ վեհափառ
Ինքնակալին կողմէն պատուով սուր մը պիտի տա-
նի Թուրքիոյ ընդհանուր կուտակելին : այս առ-
թով անոնց հետ մեկնելու է :

Սուրբ Պիլիպի Պաշէն շողենաւը (Սուրբ Պիլիպի)

նին լարած որոգայթներէն ազատել յաջողու-
թեամբ, որնոր այս կողմէն դուրս հանել կուղ-
բեզ :

Այս խօսքերը ըսելով բարեբարութեան աներն
յիթ եղաւ և զերիտաւորը մեծ վարանքի մէջ
Թողուց : Գանդի չէր կրնար հաւատալ որ բա-
րեբարութեան այս բաները խաբէութեամբ ըսած
ըլլայ, ինչո՞ք զինքը կը յանդիմանէր և կը յորդո-
րէր որ անոր տուած կըտեսնելներուն արժանի
ըլլայ և իւր խորհուրդը մէկդի թող տայ : Բայց
հպարտութիւնը և չափէ գուրա բաղձանքը կը
գրգռէր զանի կողմէն փախչելու և իւր երեւակո-
յութեանը վերջ տալու և ընդունց իր խօսքը ը-
սելով որ ինքը տոգորուած չէր գերի կամ բան
տարկեալ ըլլալու կողմը մը մէջ, և համոզուե-
ցաւ թէ բարեբարութեան մասնաւոր կըտէ թէ
թէ քեզ ինքն անուշով գիւթեղ մը կայ որ զինքը
վախցնէ, միջոցաւ չուղեց ալ անոր խրատ
ները մտիկ ընել, և ինչպէս յայտնի է երբ մէկը
կըրք մը ունի առանց տարակուսելու կըտեսնոր
ճշմարիտ պողոտային, նմանապէս Պրիլեան միտ-
քը գրաւ թէ բարեբարութեան կամքն է այսպէս
զինքը բռնութեամբ արգիլել : Այսպէս ընդ-
ունց այս գեղեցիկ խորհրդածութիւնները ըսե-
լով որ թող ըսեն, թէ որդիական սիրով ըրած
էր այն գործը, որ միայն հպարտութեան և ան-
հասարկ անհամբերութեան գրգռում շատ
փտանգներ գլուխը բերաւ :

(Պարթոսի խրատներ)

Թաթարական ի գաղղիացիներ

Ս. Սուրբ Պիլիպի

